

זקן נתן וכל יעבור

סדר הלימוד ליום כ"ז טבת:

סדר לקוטי פוהר"ן היפני:

גם זאת התורה פתבתי מתחלה בעצמי, ונמצאו בה פמה דברים מבארים יותר. גם סיום פרוש המקרא "ואכלתם", נחסר פאן בלשוננו הקדוש, ומה שחסר זה גלה זה וכו', על פן העתקתי גם נסחא זאת שפתבתי בעצמי וזהו:

"ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם ה' אלקיכם" וכו', כי מי שיצא מתאות אכילה, יכול להיות איש מופת. ומי שהוא משקע בתאות אכילה, סימן שהוא שקרן. וכן אפלו איש צדיק שכבר יצא מהתאוה ונפל ממדרגתו ונפל לתאות אכילה, סימן שיצא שקר מפיו. וכן מורה גם כן שיש דין עליו למעלה, וגם הוא סימן עניות:

והענין, דהנה כתיב (דברים ח'): "ואכלת ושבעת וברכת", ולכאורה מזה טענת היצר הרע לאכל ולשבע למלאת נפשו, ואחר כך לברך את ה'. אך באמת אמרו רבותינו, זכרונם לברכה (ברכות כ:): כתיב: "אשר לא ישא פנים", וכתיב: "ישא ה' פניו אליך" וכו', וכי לא ישא פנים וכו', שאני אמרתי: "ואכלת ושבעת וברכת", והן מדקדקין על עצמן מכזית ועד כביצה. וזהו רמז נפלא, אם ישראל מדקדקין לבלי לאכל הרבה, רק מכזית ועד כביצה, אזי הם בבחינת: "ישא ה' פניו", ואז יש נשיאות פנים. אך להפך, חס ושלום, מכלל הן וכו'. כי כאשר הם משקעים בתאות אכילה, אזי הסתרת פנים, חס ושלום. וזהו (דברים ל"א): "והסתרת פני והיה לאכל". כלומר, אם הם משקעים בתאות אכילה, אזי "והסתרת פני" חס ושלום:

זֶה הַחֹק הַנֶּתֶן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תנ"ג ✦ צָמַר מִזֶּה רָצִיתִי זַעֲרָה לְצַדִּיק מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדִי לָעֶדֶד מִסְפָּרֵי רַבְצֵנוּ יִהְיֶה תִּיקוֹן לְכָל ✦

✦ הַחֹק הַנֶּתֶן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאוֹר עִי הוֹצֵאת "נִצְחָתִי וְאֵנָח" שֶׁעִי יֹשִׁיבֵת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת ✦

וְהִנֵּה נְשִׂאוֹת פָּנִים הוּא בְּחִינּוֹת אֶמֶת, כְּמִבְּאֵר בְּכּוֹנֹת עַל שְׁלֹש־עֶשְׂרֵה מֵדוֹת, תִּקּוֹן אֶמֶת הוּא הָאֶרֶת פָּנִים, וְזֶהוּ שֶׁאָמְרוּ, כִּי הַמְּשַׁקֵּעַ בְּאַכִּילָה הוּא רְחוֹק מֵאֶמֶת, כִּי הוּא בְּהִסְתָּרֵת פָּנִים, שֶׁהוּא מֵדֵת אֶמֶת כַּנֵּ"ל:

וְהִנֵּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, נִזּוֹן מִשְׁפָּע שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּיָדוּעַ. וְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ, מְקַבֵּל הַשְׁפָּע מִן אֶמֶת, שֶׁהוּא מֵדֵת יַעֲקֹב, כַּנֶּאֱמַר (מִיכָה ז'): "תִּתֵּן אֶמֶת לַיַּעֲקֹב". וְהוּא מֵדֵת תְּפִאֶרֶת, שֶׁהוּא כְּלֹלוֹת הַגְּוּנִין. וְהוּא בְּחִינּוֹת שָׁמַיִם, אֵשׁ וּמַיִם, שֶׁהוּא גַם כֵּן כְּלֹלוֹת הַגְּוּנִין.

וְזֶה מְרָמֹז בְּתוֹרָה, (בַּמִּדְבָּר י"ג): "אֶרֶץ אֲכַלֶּת יוֹשְׁבֶיהָ". דְּקָשָׁה, הֵן אֶמֶת שֶׁהַמְרָגְלִים הוֹצִיאוּ שֶׁקֶר מִפִּיהֶם, אֵד אִיד נִכְתַּב שֶׁקֶר שֶׁלָּהֶם בְּתוֹרָה שֶׁהִיא אֶמֶת (עֵינִן כַּעֲיֵן זֶה בִּזְוָהר בַּלֵּק ר"ח:). וּבְהִכָּרְתָּ, שְׂבִדְבָרִים הֶלְלוּ נְרָמֹז בָּהֶם דְּבַר אֶמֶת. וַיֵּשׁ לְרֵמֹז הַנֵּ"ל, "אֶרֶץ אֲכַלֶּת", כְּלוֹמַר שֶׁאֲכִילָתָהּ וְהַשְׁפָּעָתָהּ, הוּא מְבַחֲשֵׁת יוֹשְׁבֵיהָ, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת "וַיֵּשֶׁב יַעֲקֹב", שֶׁהוּא מֵדֵת אֶמֶת כַּנֵּ"ל. וְהוּא גַם כֵּן בְּחִינּוֹת תְּפִלִּין, שֶׁנִּקְרָאִים פָּאֵר, שֶׁהוּא מֵדֵת יַעֲקֹב.

וְעַל כֵּן נִקְרְאת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, "אֵילָה שְׁלוּחָה הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שִׁפְר", כְּמוֹ שֶׁדָּרְשׁוּ רַז"ל, כְּלוֹמַר אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הִיא אֵילָה שְׁלוּחָה לְבִשְׁל פְּרוֹתֶיהָ. וְהַשְׁפָּעָתָהּ הוּא מִמֵּדֵת אֶמֶת, שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת תְּפִאֶרֶת, בְּחִינּוֹת תְּפִלִּין. וְהֵינּוּ "הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שִׁפְר", כִּי שִׁפְר הוּא לְשׁוֹן פָּאֵר, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּפִלִּין. וַיֵּשׁ לְרֵמֹז, נִפְתָּלִי הוּא אֲזוֹתֵיּוֹת תְּפִלִּין:

וְעַל זֶה יֵשׁ לְרֵמֹז גַם כֵּן, (קַהֲלַת ט'): "רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה". כִּי אִשָּׁה רְאִישֵׁי-תְבוּת הַנּוֹתֵן אִמְרֵי שִׁפְר. וְהֵינּוּ "רְאֵה חַיִּים", כִּי תְּפִלִּין נִקְרָאִין חַיִּים. כְּמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַז"ל (מְנַחֵם מ"ד): "ה'

עֲלֵיהֶם יַחֲיוּ", דְדָרְשׁוּ עַל תְּפִלִּין. כִּי בְתִפְלִין נֶאֱמַר, (דְּבָרִים כ"ח):
 "וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךָ" וְכוּ' (בְּרָכוֹת ו). וְהֵינּוּ
 "רְאֵה חַיִּים", שֶׁהוּא תְּפִלִּין, "עִם אֲשֶׁר ה'", רְאֵי-תִבּוֹת הַנּוֹתֵן
 אֲמָרֵי שִׁפּוֹר, שֶׁהוּא גַם כֵּן בְּחִינּוֹת תְּפִלִּין כַּנ"ל:

וְזֵהוּ, (דְּבָרִים ח'): "אָרֶץ אֲשֶׁר לֹא בְמִסְכְּנֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם".
 כְּלוּמַר, 'אָרֶץ', שֶׁהוּא בְּחִינּוֹת אֲמֵת. וְאִזּוּ הוּא בְּבְחִינּוֹת
 הָאֲרֶת פָּנִים, וְאִינוּ בּוֹחֵר בְּתַפְנוּקִים. וְעַל כֵּן לֹא בְמִסְכְּנֹת, מִחֲמַת
 דְּלוֹת וְעֲנִיּוֹת, 'תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם', וְלֹא שְׂאֵר מֵעֲדָנִים. רַק מִחֲמַת
 שֶׁהוּא בְּבְחִינּוֹת אֲמֵת, וְהוּא מְפַשֵּׁט מִתְאַוֹת אֲכִילָה, וְאִינוּ בּוֹחֵר
 רַק בְּלֶחֶם לְאֹכֹל: וְעַל כֵּן נִקְרָאת אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ הַחַיִּים. כִּי
 הַשְּׂפָעֶתָה מִמֵּדֶת יַעֲקֹב, שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו: יַעֲקֹב אָבִינוּ לֹא מֵת' (תַּעֲנִית
 ה:). וְהוּא גַם כֵּן בְּחִינּוֹת תְּפִלִּין, שֶׁנִּקְרָאִים חַיִּים:

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהַר"ן הַיְיִמִּי:

ד וְעַל כֵּן הַמְשַׁקֵּעַ בְּאֲכִילָה רְחוּק מֵאֲמֵת, שֶׁהִיא בְּהַסְתָּרַת פָּנִים
 מִבְּחִינַת אֲמֵת בְּחִינַת: "וְהַסְתַּרְתִּי פָּנַי מֵהֶם וְהָיָה לְאֹכֹל" (דְּבָרִים
 ל"א יז). וְאִם מְדַקְדָּקִין יִשְׂרָאֵל לְבָלֵי לְאֹכֹל הַרְבֵּה כִּי אִם לְשִׁבְעַת
 נַפְשָׁם אִזִּי הֵם בְּבְחִינַת: "יִשָּׂא ה' פָּנָיו" שֶׁהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹשֵׂא
 לָהֶם פָּנִים (בְּרָכוֹת כ) וְנִזְוָנִים מִמֵּדֶת הָאֲמֵת. וְלִהְפֹךְ אֶפְלוֹ אִישׁ צַדִּיק
 שֶׁכָּבֵר יֵצֵא מִתְאַוָּה וְנִפְל מִמְדַּרְגָּתוֹ וְנִפְל לְתַאֲוֹת אֲכִילָה סִימָן
 שִׁיָּצֵא שִׁקָּר מִפִּיו וַיֵּשׁ דִּין עָלָיו לְמַעַלָּה וְהוּא סִימָן עֲנִיּוֹת:

ה וְהֵנָּה כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ נִזּוֹן מִשְּׂפַע שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל (עֵין זִהְרֵי-הַקְדוּשׁ
 חֵלֶק ב' קנ"ו:) כִּידוּעַ. וְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמָה מְקַבֶּלֶת הַשְּׂפַע מִן
 הָאֲמֵת שֶׁהוּא מֵדֶת יַעֲקֹב בְּחִינַת שָׁמַיִם אֵשׁ וּמַיִם שֶׁהוּא כְּלָלִיּוֹת
 הַגּוֹנִין בְּחִינַת תְּפִלִּין שֶׁנִּקְרָאִים חַיִּים (מְנַחוֹת מ"ד). וְעַל כֵּן נִקְרָא
 אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל אֶרֶץ הַחַיִּים. וְעַל כֵּן כְּתִיב בָּהּ: "תָּמִיד עֵינַי ה' אֶלְקֶיךָ

חוק נתן ולא יעבור

ח'תתנב - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
- חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

ב'ה" (דברים י"א יב) כי "דבר שקרים לא יכון לנגד עיני" (תהלים ק"א ז) אך ארץ ישראל שהוא מדת אמת על כן "תמיד עיני ה' בה".
ושבחה "אשר לא במסכנת תאכל בה לחם" (דברים ח' ט) שלא מחמת עניות תאכל בה לחם לבד אלא מחמת שבור ובטול תאות אכילה. מחמת שהוא בבחינת אמת והוא מפשט מתאות אכילה ואינו בוחר רק בלחם לאכל:

סדר חיי מוהר"ן הי"ד:

רמד (ד) פעם אחת ספר רבנו זכרוננו לברכה לפני בדרך קבלנא על גדל היסורים שיש לו שאמר שהוא מכרח לחשב במחשבתו בכל יום את בלעם בתוך תפלתו, ולא ספר יותר. והמובן מדבריו בפשיטות שהוא צריך בכל יום בשעת התפלה להכניע את בלעם הרשע לביטל טמאתו מן העולם:

רמה (ה) שמעתי מפיו הקדוש בימי חנכה תקס"ג ענה ואמר אני אילן נאה ונפלא מאד עם ענפים נפלאים מאד ולמטה אני מנח בארץ ממש:

רמו (ו) פעם אחת היה אצלו מחתנו רבי ליב מדאבראוונע ונפטר ממנו וקבל רשות פנהוג ענה ואמר יש לי בת בקרימינטשאק (לאזט זי גריסן זאגט איר אז זי האט איין טאטן וואס אזוי אהדוש [אזי ניט גיווען און וועט ניט זיין] וכו') [תפרם בשלמה, תאמרו לה שיש לה אבא שהוא כזה חדוש [לא היה ולא יהיה] וכו'] אם הייתי רוצה לגלות מאתי היו פל העולם רצין אחרי אך שאיני רוצה. וכן פעם אחת אני שמעתי ממנו בעצמו זכרוננו לברכה שאמר ברתת וזיע, הלא אתם יודעים מהות העולם עתה, הלא אם לא היה עולם כזה הייתי חדוש כלומר שאם לא היה גשמיים ועביות של מעשי העולם של עכשו מעלימין ומסתירין אותו כל כך היו הכל רואין הפלגת נוראות שלו שהוא חדוש נפלא נורא ונשגב:

רמז (ז) פֶּעַם אַחַת יֵשֵׁב יַחַד עִם הָרַב הַקָּדוֹשׁ הַמְּגִיד מִטִּירְאוֹ יִצַּע, כְּמִדְּמָה שֶׁהָיָה בְּסַעֲדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת, וְתַפֵּס בְּזִקְנוֹ שֶׁל הַמְּגִיד הַנִּי"ל בְּדַרְךְ חֶבְתָּה וְאָמַר לוֹ חֲדוּשׁ כְּמוֹנֵי עֲדִין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם (אָמַר הַמַּעֲתִיק אֵל תִּתְפַּלֵּא כִּי הֲלֹא הָיוּ הָאָבוֹת וּמִשָּׁה רַבֵּנוּ עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם וְכוּ' וְכוּ' כִּי מִי יוּכַל לְהַבִּין כְּוִנָּתוֹ הַקָּדוֹשׁ בְּזֶה. וּבְפִשְׁטוֹת יֵשׁ לוֹמַר דְּרִצּוֹנוֹ לוֹמַר שֶׁחֲדוּשׁ נִזְרָא וְנִשְׁגָב בְּזֶה, וּבְאִפְן כְּזֶה, וּבְהִתְגַּלּוֹת כְּזֶה בְּהַעֲלָמָה כְּזֹאת וְכֵן כָּל פִּיּוּצָא בְּזֶה, בְּוִדְאֵי עֲדִין לֹא הָיָה בְּעוֹלָם):

רמח (ח) פֶּעַם אַחַת אָמַר: הָעוֹלָם הָיוּ צְרִיכִין לְהַעֲתִיר הַרְבֵּה עֲבוּרֵי, כִּי הָעוֹלָם הֵם צְרִיכִים אוֹתִי מְאֹד מְאֹד, כִּי הָעוֹלָם אֵין יְכוּלִין לְהִיּוֹת בְּלִעְדֵי כָּלֵל:

רמט (ט) אָמַר בְּקָרִימֵינְטִישְׁאָק עוֹד יֵאמְרוּ בִּימֵי הַבָּאִים (מְעַן וּוְעַט אֲמַאֲהֵל זָאגֵן אֵי אֵין דָּאס גְּוֹעֵן אַ ר' נְחֻמָּן) [אֵי, הָיָה כְּזֶה ר' נְחֻמָּן] כִּי יִתְגַּעְגְּעוּ מְאֹד אַחֲרָי. גַּם אָמַר שְׁבִימֵי הַבָּאִים יִהְיֶה חֲדוּשׁ גְּדוֹל עַל שְׁחָלְקוֹ עָלָיו, וַיֵּאמְרוּ בְּדַרְךְ תְּמִיָּה עַל זֶה הָיוּ חוֹלְקִים בְּתַמִּיָּהָ. גַּם אָמַר שְׁכַּשִּׁיחַלּוֹקוֹ עַל אֶחָד יֵאמְרוּ הֲלֹא גַם עָלָיו הָיוּ חוֹלְקִים, כְּלוֹמַר עַל־כֵּן אֵין רְאִיָּה מִן מַחֲלָקָת:

סדר לְקוּטֵי עֲצוֹת הַיּוֹמֵי:

מִן וְכֵן לְהַפְּדָה, חֵם וְשָׁלוֹם, צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא לְהוֹצִיא מִפִּי אִיזָה דְבָר שֶׁל כְּפִירָה וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, חֵם וְשָׁלוֹם, אֲפִלּוֹ בְּדַרְךְ לִיִּצְנוּת, דְּהֵינּוּ שֶׁבְּלָבוֹ הוּא מְאֵמִין, רַק שְׂאוֹמֵר דְּבוּר זֶה שֶׁל כְּפִירָה בְּשֵׁם אַחֵר וּמִתְלוֹצֵץ מִמֶּנּוּ גַם זֶה אֲסוּר גְּדוֹל, כִּי מִזִּיק לְאֱמוּנָה, כִּי עַל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּרוּךְ הוּא אֲסוּר לוֹמַר דְּבָרֵי הַלְצוֹת אֲפִלּוֹ בְּדַרְךְ שְׁחֹק (שם).

מִן וְצָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד שֶׁלֹּא לְהַבִּיט כָּלֵל בְּסַפְרֵי הַמִּדְּבָרִים מִחֻקִּירוֹת, כִּי הֵם מִזִּיקִים וּפּוֹגְמִים מְאֹד אֶת הָאֱמוּנָה הַקָּדוֹשָׁה,

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתנד - צמח מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
ז"ה זק נתן ולא יעבור" ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

וְכָבֵר מְבֹאֵר זֶה בְּכֹמָה מְקוֹמוֹת, אֲךְ צָרִיךְ לְכַפֵּל כֹּמָה פְּעָמִים
אֲזַהְרָה זו, לְבַל יֵאָבֵד עוֹלָמוֹ כְּרַגַּע, חַס וְשָׁלוֹם (שם).

מח טוב יותר לְהֶאֱמִין אֲפִלוּ בְּשִׁטוּתִים וּשְׁקָרִים כִּי לְהֶאֱמִין גַּם
בְּהֶאֱמָת, מְלַכְפֹּר בְּכַל, חַס וְשָׁלוֹם, דְּהֵינּוּ לְכַפֵּר בְּשִׁטוּתִים
וּשְׁקָרִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה הַכֹּל לִיצְנוּת אֲצִלוֹ וְכוּפֹר גַּם בְּהֶאֱמָת
(שיחות-הר"ן קג).

מט שְׁלֵמוֹת הָאֱמוּנָה הוּא רַק שְׁמֵאֱמִין בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּלִי שׁוֹם
חֲכָמָה כָּלֵל וּבְלִי שׁוֹם אֹת וּמוֹפֵת וּבְלִי שׁוֹם חֲקִירָה כָּלֵל, רַק
בְּפִשְׁטוּת וּבִתְמִימוּת, כְּמוֹ שֶׁהַנְּשִׂים וְהַמוֹן עַם-יִשְׂרָאֵל מֵאֲמִינִים
(שם לג).

נ יש חֲכָמִים, שֶׁהֵם חֲכָמִים אֲפִלוּ בְּחֲכָמוֹת הַתּוֹרָה וְאִין לָהֶם
אֱמוּנָה. אֵלּוּ הַחֲכָמִים נִקְרָאִים "בְּעַלֵּי רְאֵתָן", וְצָרִיךְ לְהִתְרַחֵק
מֵהֶם וּמִשְׁכִּנּוֹתָם בְּכָל מִינֵי הַתְּרַחֲקוֹת שֶׁהִזְהִירוּ רַבּוֹתֵינוּ ז"ל
לְהִתְרַחֵק מִבְּעַלֵּי רְאֵתָן, כִּי הֵבֵל פִּיָּהֶם מִזִּיק מְאֹד לְאָדָם כְּשֶׁר, וְגַם
יְכוּל לְפַל לְתַאֲוֹת נְאוּף, חַס וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי הֵבֵל פִּיָּהֶם, כִּי אֵלּוּ
הַחֲכָמִים הַנ"ל, עַל-פִּי-רֹב הֵם נוֹאֲפִים גְּדוֹלִים מְאֹד (לקוטי-מוהר"ן ב,
סימן פא).

נא עַל-יְדֵי שְׂמִחַת תּוֹרָה וּמִצְוֹת עַד שְׂמֵרָקֵד מִחֲמַת שְׂמִחָה, עַל-יְדֵי-
זֶה נִתְעַלָּה הָאֱמוּנָה הַקְּדוּשָׁה (שם פ).

נב כְּשֵׁי שֶׁ קִטְנוּת וּפְגָם בְּאֱמוּנָה, צָרִיכִין לַעֲשׂוֹת עֲבוֹדוֹת קָשׁוֹת
כְּגוֹן תַּעֲנִית וּכְיוּצָא, אֲבָל כְּשֶׁהָאֱמוּנָה בְּשִׁלְמוֹת, יְכוּלִין לַעֲבֹד אֶת
הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּכָל דְּבָר, כִּי אִין הַקְּדוּשָׁה-בְּרוּךְ-הוּא כָּא בְּטָרְנִיָּא עַם
בְּרִיּוֹתָיו (שם פו).

נג אֱמוּנָה חֲשׂוּבָה כְּצִדְקָה (שיחות הר"ן אות לד).

נד עַל-יְדֵי אֱמוּנָה זוֹכֵה לְבָנִים. אֱמוּנָה בְּגִימְטְרִיָּא בָּנִים (שם).

סדר שיחות הר"ן הי"ג:

קמא בסימן צ"ב "לקוטי תנינא", תקון למקרה לילה רחמנא לצלן
 לומר עשרה קפיטל תהלים במבאר בסימן ר"ה וכו' ודע שאלו
 הם העשרה קפיטל מזמורי תהלים וכו' דע אחי, כי בתחלה אמר
 הוא זכרונו לברכה, התורה המתחלת תקון למקרה לילה כנדפס
 בספר הראשון בסימן ר"ה ובתחלה בעת שהתחיל לגלותה לא
 הייתי לפניו אז אך השם יתברך זכני ובאתי אצלו סמוך מאד
 לאותה העת שהתחיל לגלותה וספר לי אחד בשמו התורה הנ"ל
 כפי מה ששמעה מפיו הקדוש ובתוך כך, באותה השעה
 ששמעתי מפי אחר בשמו התורה הנ"ל, בתוך כך סבב השם
 יתברך שדברתי עמו מזה וחרז ואמרה לפני בקצור כנדפס בכר
 בסימן ר"ה הנ"ל ובאותה העת שגלה התורה לא גלה אז איזה
 קפיטליך לומר, רק אמר סתם לומר עשרה קפיטליך תהלים לתקון
 הנ"ל ושמעתי מפיו הקדוש אז שאמר שהיה ראוי לגלות איזה
 הם עשרה קפיטליך תהלים שצריכין לומר אך איזה שהם עשרה
 קפיטל תהלים שיאמרו הם תקון לזה, כי כל עשרה קפיטל תהלים
 איזה שהם כלם הם כנגד עשרה מיני נגינה שהם תקון להנ"ל ואז
 בעת שגלה התורה הנ"ל אמר בתחלה שתקון הראשון הוא
 המקוה, שצריכין לטבל במקוה (ואמר בזו הלשון דאם ערשטי איז מקוה)
 ואחר כך גלה התקון הנ"ל לומר עשרה קפיטל תהלים כנ"ל גם
 פעם אחת אמר שצריכין לזהר מאד לטבל באותו היום שיהיה
 האדם בלתי טהור ואפלו אם לא יוכל לטבל בבקר, על-כל-פנים
 יטבל באותו היום אפלו לפנות ערב כי צריכין לזהר מאד לטבל
 באותו היום דיקא (ועין בסוף ספורי מעשיות שאמר, שטוב מאד לטבל תכף

ומיד וכו' עין שם):

זֶקֶן נָתַן וּלֹא יַעֲבֹר

ח'תתנו — אָמַר מַזְהַר־חַיִּים דַּע"ל "צָר לַאֲנֵי מַקּוּהָ שֶׁדָּף לַחַד מִסַּפְרֵי רַבָּנוּ יִהְיֶה תִיקוּן לְכַל" —
 — זֶקֶן נָתַן וּלֹא יַעֲבֹר" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות —

אַחַר־כֵּן אַחַר שְׁעָבְרוּ קָרוֹב לְאַרְבַּע שָׁנִים, וְיָמָה שְׁעָבַר בְּאֵלוֹ
 הַשָּׁנִים יִקְצְרוּ רַבּוֹת יְרִיעוֹת לְסִפָּר, וְכָבֵד הָיָה לוֹ הַחֹלְאָת שֶׁלוֹ
 שֶׁנִּסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ, וְכָבֵד חָזַר מִלְּמַבְרָג, פַּעַם אַחַת בַּחֲרָף שָׁכַב עַל
 מִטָּתוֹ וְאַנְחָנוּ עִמְדָנוּ לְפָנָיו וְהִתְחִיל לְדַבֵּר מֵעֲנִין הָעֲשָׂרָה קַפִּיטָל
 תְּהִלִּים שֶׁהֵם תִּיקוּן לְהַנ"ל וְאָז צָוָה עָלַי לְכַתֵּב עַל הַנִּיךְ הַפְּסוּקִים
 שְׁמֹרֶמְזוּ בָּהֶם הָעֲשָׂרָה מֵיְנֵי נְגִינָה שֶׁהֵם תִּיקוּן לְהַנ"ל וְיִשְׁבְּתִי
 לְכַתֵּב וּמִפִּיו יִקְרָא אֵלַי וְגָלָה לִי הַפְּסוּקִים וְכַתְּבָתִים עַל הַסִּפָּר
 בְּאֲשֶׁר הֵם נִדְפָּסִים (בְּלִקוּטֵי תַנְיָנָא סִימָן צ"ב הַנ"ל) וְאָז גָּלָה דַעְתּוֹ
 שֶׁרְצוֹנוֹ לְגַלוֹת בְּפָרְטִיּוֹת אֵיזוֹ הֵם הָעֲשָׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלִּים
 שְׁצָרִיכִים לוֹמַר בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם, וְהֵינּוּ עוֹמְדִים וּמְצַפִּים שֶׁיִּגָּלָה לָנוּ
 וְלֹא זָכִינוּ מִיַּד אַחַר־כֵּן נִסְעָנוּ מֵאֵתוֹ וְאַחַר־כֵּן הָיִיתִי אֶצְלוֹ בְּאַיִזָּה
 שַׁבָּת וְהַזְמִין הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂרָאֵיתִי בְּעֵינַי כְּתִיבַת יָדוֹ הַקְּדוֹשׁ
 שְׁכָבֵר רָשָׁם לְעֲצֻמוֹ הָעֲשָׂרָה קַפִּיטָל תְּהִלִּים שְׁצָרִיכִין לוֹמַר אַךְ לֹא
 הָיָה מְדַרְךְ אֶרֶץ שְׂאֵקָח כְּתַב־יָדוֹ בְּעֲצָמֵי בְּלֵי רִשׁוֹתוֹ וְרָצִיתִי
 לְתַפְּסָם בְּמַחֵי בְּעַל־פֶּה, וְלֹא יָכַלְתִּי מִחַמַּת אֵימַת רַבִּי, פֶּן יִקְפִּיד
 כִּי בָּאתִי לְחַדְרוֹ וּמָצָאתִי כְּתַב־יָדוֹ הַנ"ל וְהִסְתַּכַּלְתִּי בּוֹ בְּלֹא
 רִשׁוֹתוֹ (כִּי הִמְעַשָּׂה הַזֵּאת הָיְתָה בְּשַׁבָּת פְּרַשְׁת שְׁקָלִים שְׁנַת תַּק"ע לְפָרְטִיקָטָן שֶׁהוּא
 זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָה, יָצָא מִחַדְרוֹ וְנִכְנַס לְבֵית הַגְּדוֹל שְׁלוֹ בְּעַת קְרִיאַת הַתּוֹרָה וְאָז נִכְנַסְתִּי
 בְּחַדְרוֹ וְרָאִיתִי כְּתַב־יָדוֹ הַנ"ל) וְאַחַר־כֵּן בְּיוֹם רִאשׁוֹן בְּעַת שְׁלֻקְחָתִי רִשׁוֹת
 מֵאֵתוֹ לָשׁוּב לְבֵיתִי, דִּבַּרְתִּי עִמּוֹ וְשָׂאַלְתִּי מִמֶּנּוּ שֶׁיִּגָּלָה לִי עֲשָׂרָה
 קַפִּיטָל הַנ"ל, כִּי יִדַּעְתִּי שְׁכָבֵר הֵם נְרָשָׁמִים אֶצְלוֹ כַּנ"ל וְלֹא רָצָה
 וְאָמַר שִׁיחֶיהָ עַת אַחַר לָזָה וְהִלְכְתִי מֵאֵתוֹ:

סִדְרַ שְׁלֻחַתוֹ עֲרוּף הַיּוֹפִי:

(ה) אִם יִשְׂרָאֵל וְאֵינוּ יְהוּדֵי שׁוֹתֵפִין בְּבַהֲמָה מוֹתֵר לַעֲשׂוֹת בָּהּ
 הָאֵינוּ יְהוּדֵי מִלְּאכָה בְּשַׁבָּת עַל יְדֵי שִׁיתְנָה עִם הָאֵינוּ יְהוּדֵי

בתחילה כשקנה אותה שיטול האיננו יהודי בשבת וישראל ביום חול ואם לא התנו מתחילה אסור אע"ג שהתנו אח"כ ואם ילוח אותה לא"י בהלוחה גמורה שיהא רשות בידו להוציאה אם ירצה שלא ברשות ישראל ויזקוף הדמים על הא"י ואחריות השוורים על האיננו יהודי מותר ויש מתירים אפילו לא יהא רשות ביד הא"י להוציאה ע"י שיזקוף הדמים על האיננו יהודי במלוח ויחזור הא"י ויעשם אפותיקי (פירוש אפו תהא קאי כלומר לא יהיה לך פרעון אלא מזה) לישראל או יהרהנם (פירוש משכון בלשון ישמעאל רהן) אצלו ובלבד שלא יאמר לו מעכשיו ויש מתירים ע"י שיזהיר ישראל את האיננו יהודי שלא יעשה בה מלאכה בשבת ואם יעבור ויעשה תהיה אחריות עליו ואפילו מהאונסים ויכתוב כן בערכאותיהם דהשתא אם בא לעשות בה מלאכה בשבת אינה בהמת ישראל שהרי קנאה האיננו יהודי להתחייב באונסיה: הגה וכל צדדי היתרים אלו הלכתא נינהו ויכול לעשות איזה מהן שירצה ואפילו אם הבהמה כולה של ישראל דינו כאילו היתה בשותפות האיננו יהודי רק שיפרסם שעשה דרך היתר:

סימן רמז (א) שולח אדם אגרת ביד איננו יהודי ואפילו בערב שבת עם חשיכה והוא שקצץ לו דמים ובלבד שלא יאמר לו שילך בשבת ואם לא קצץ אי לא קביע בי דואר (פירוש איש ידוע שכל כתב אליו יובל והוא משלחן למי ששלוח אליו) במתא אסור לשלוח אפילו מיום ראשון ואי קביע בי דואר במתא משלחן אפילו בערב שבת והוא שיהא שהות ביום כדי שיכול להגיע לבית הסמוך לחומה: הגה ויש מתירין אפילו לא קצץ ואפילו לא קביע בי דואר במתא אם משלחו ביום ה' או קודם לכן (טור) ויש לסמוך עלייהו אם צריכים לכך:

(ב) אם התנה עמו שיתן לו שכרו אע"פ שלא פירש כמה יתן לו דינו כקוצץ דסמכא דעתיה דאיננו יהודי ובדידיה קא טרח אבל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

א'תתנח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -

בסתם אע"פ שיש בדעתו שיתן לו שכר אסור דלא סמכא דעתיה
ובדישראל קא טרח: (ג) אם שכרו לימים דבר קצוב בכל יום
בהליכתו ובחזרתו אלא שאינו מקפיד עמו מתי ילך אם הוא
בערב שבת אסור דכשיוצא בשבת נראה כאילו התנה עמו כך:
(ד) אם הא"י מוליך הכתב בחנם אפילו נתנה לו בערב שבת
מותר שהרי האינו יהודי מאליו הוא עושה זה ואינו אלא להחזיק
טובה לישראל מפני מה שקיבל ממנו והוה ליה כאילו קצין: הגה
ויש חולקים וסבירא להו דכל שעושה בחנם אסור וטוב להחמיר אבל במקום
שהאינו יהודי מתחיל עם הישראל לומר שילך לו בחנם ודאי דעתו על
הטובה שיקבל ממנו ושרי (ב"י): (ה) אם האינו יהודי הולך מעצמו
למקום אחר וישראל נותן לו אגרת מותר בכל גוונא: (ו) מי שיש
לו שכיר אינו יהודי לשנה או יותר אסור לשלחו ערב שבת
באגרת: הגה ומיהו אם לא שכרו רק לשליחות אגרת יש מתירין כמו
שנתבאר לעיל סימן רמ"ד ס"ה:

סימן רמח (א) מותר להפליג בספינה אפילו בערב שבת אם
הולך לדבר מצוה ופוסק עמו שישבות ואם אח"כ
לא ישבות אין בכך כלום אבל לדבר הרשות אין מפליגין בספינה
פחות משלשה ימים קודם השבת: הגה אבל קודם שלשה ימים שרי
אפילו בספינה שמושכים אותה ע"י בהמות ואפילו אין בגובה המים י'
טפחים (מהרי"ק שורש מ"ה) ואפילו במקום שיצטרך הישראל לעשות אחר כך
מלאכה בשבת להוליך הספינה (ריב"ש סימן קנ"ב): ואם הוא דרך מועט
כמו מצור לצידון שאין ביניהם כי אם מהלך יום אחד מותר
להפליג בערב שבת בבקר מפני שאפשר שיגיע שם קודם השבת
ומקום שנהגו שלא להפליג בערב שבת כלל אפילו דרך מועט אין
מפליגין:

סדר לקווי תפילות היומיומי:

תרכה: רבונו של עולם רבונו של עולם, אתה יודע כי אי אפשר לי לפרש שיחתי לפניך בשלמות בשום אופן, בפרט בענין זה; עזרני עזרני, הושיעני הושיעני, חנני חנני, פדני גאלני, מלטני הצילני, הצילני נא ברחמיך מן היצר הרע הצילני מטפשות לב, מערלת לב, פדני וחנני ומלטני ברחמיך הרבים ממחשבות רעות מחכמות רעות, שהם עקר היצר הרע שבלב חוס וחסל עלי, חוס וחנני גואל ממות ופודה משחת, פדני ממצולות ים, פדני ממחשבות רעות, מלטה נפשי מהרהורים רעים, הפוגמים בנפש ישראל מאד מאד, באשר אתה ידעת ה' אלקי ואלקי אבותי הצילני מלטני מכל מיני מחשבות זרות ובלבולים אשר הם הם עקר היצר הרע שבלב, אשר הם ערלת לב, שהם מטמטמין את הלב, ורק הם היו בעוכרי, כי על ידם נתפסתי ונלכדתי בעוונותי ופשעי העצומים, שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה אשר כלם באו עלי, רק על ידי שלא נזהרתי לקדש את מחשבותי במחשבות קדושות וטהורות, והלכתי אחרי שרירות לבי והרעותי את מעשי על ידי רבוי המחשבות רעות ובלבולים רבים אשר הנחתי לכנם בלבי ולא התגברתי לגרשם ממני עד אשר השתרנו עלו על צוארי הכשילו כחי עד אשר על ידם באתי לכל הפגמים שפגמתי נגדך, ולכל ההתרחקות אשר נתרחקתי ממך עד הנה עד אשר דרכי התשובה באמת נעלמו ממני, ואיני יודע שום דרך איה לצאת ולהמלט מהם ועתה מאין יבא עזרי, מאין תבא תשועתי מאין אבקש מנוח אשר ייטב לי לעד אהה ה', עזר עזר, הצל הצל, הושיעה הושיעה, "הושיעני אלקים כי באו מים עד נפש" הושיעני טהרני קדשני קדש את מחשבותי

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ח'תתס - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שידך צהר מצפוי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

בְּקִדְשָׁתְךָ הָעֲצוּמָה, בְּקִדְשָׁתְךָ הַגְּדוֹלָה, בְּקִדְשָׁתְךָ הַנּוֹרָאָה, אֲשֶׁר
אֵין שׁוּם סִטְרָא אַחֲרָא יְכוּלָה לְעַמֵּד נֶגְדְךָ קִדְשָׁתְךָ הַגְּדוֹלָה וְהַנּוֹרָאָה:
תִּרְכּוּ: אָבִי שְׁבַשְׁמִים גָּרַשׁ מִפְּנֵי קִדְשָׁתְךָ כָּל הַטְּפָשׁוֹת שֶׁבְּלִבִּי, כָּל
עָרְלַת לְבָבִי, וְקַיִם לִי בְּרַחֲמֶיךָ מִקְרָא שְׁכַת־טוֹב: "וּמַל ה' אֶלְקֶיךָ אֶת
לְבָבְךָ וְאֶת לִבְבִּי זִרְעֶךָ, לְאַהֲבָה אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל
נַפְשֶׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ" זַכְּנִי לְמַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמְהֻרָּוֹת הַצִּילָנִי
מִמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת הַצִּילָנִי נָא מִהַרְהוּרִים רָעִים הַצִּילָנִי הַצִּילָנִי
קִדְשׁ אֶת מַחְשַׁבְתִּי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, בְּרַחֲמֶיךָ הַגְּדוֹלִים בְּרַחֲמֶיךָ
הָעֲצוּמִים יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת חֲמַל עָלַי, מָלֵא רַחֲמִים יְהִמוּ וַיִּכְמְרוּ
מֵעִידֶיךָ עָלַי קְדוּשׁ יַעֲקֹב קְדוּשָׁנִי וּמְהֻרָּנִי קְדוּשׁ עַל כָּל הַקְּדוּשׁוֹת תָּנִן לִי
בְּמַתְנֵת חֲנָם וְנִדְבַת חֶסֶד קִדְשָׁתְךָ הַנּוֹרָאָה, בְּאַפְּן שְׂאֵזְכָּה לְקַבֵּלָהּ
זַכְּנִי מְהֻרָּה שְׂיִהְיֶה לְבִי פָּנוּי וְחָלָל מִכָּל מִינֵי עָרְלַת לֵב, מִכָּל מִינֵי
טְפָשׁוֹת הַלֵּב, מִכָּל מִינֵי מַחְשָׁבוֹת זָרוֹת וְהַרְהוּרִים רָעִים וְחֻכְמוֹת
חִיצוֹנִיּוֹת הַנִּמְשָׁכִין מִהַיֵּצֵר הָרָע:

תִּרְכּוּ: וְעֲזֹרָנִי שְׂאֵזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ לְתוֹךְ לִבִּי בְּהַדְרָגָה וּבְמִדָּה
מַחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת וּמְהֻרָּוֹת, מַחְשָׁבוֹת זָכוֹת וְנִכּוֹנוֹת, מַחְשָׁבוֹת
טוֹבוֹת שֶׁהֵם הַיֵּצֵר הַטוֹב וְתָתֵן לִי כַח לְהַגְבִּיר הַיֵּצֵר טוֹב עַל הַיֵּצֵר
הָרָע, לְהַגְבִּיר הַמַּחְשָׁבוֹת קְדוּשׁוֹת עַל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת, לְגָרֵשׁ
וְלַסִּילֵק מִלְּבִי כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת רָעוֹת וּבְלִבּוֹלִים וְכָל הַמַּחְשָׁבוֹת
הַטּוֹרְדוֹת שֶׁבְּעוֹלָם וְאֵזְכָּה לְחַשֵּׁב בְּאַמֶּת כְּרֵאוֹי אִידֶיךָ לְעַבֵּד אוֹתְךָ
בְּאַמֶּת בְּמַחְשָׁבָה זָכָה וְצַחָה בְּלִי שׁוּם בְּלִבּוֹל הַדַּעַת כָּלָל וְאַתָּה
תְּהִיָּה עִמִּי תָּמִיד, וְתוֹרְנִי וְתִלְמִדְנִי דְרָכֶיךָ הַטּוֹבִים, וְתִדְבְּקֵנִי
בְּמִדּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשׁוֹת, עַד שְׂאֵזְכָּה לְקַבֵּל עָלַי עַל מַלְכוּתְךָ בְּשִׁלְמוֹת,
בְּאַהֲבָה וּבִירְאָה בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה בְּקְדוּשָׁה וּבְטַהֲרָה גְּדוֹלָה, וְלָשׁוּב
אֵלֶיךָ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, וְלְהַתְדַבֵּק בְּךָ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעַד

בְּרִצּוֹנְךָ הַטּוֹב בְּאַמַּת וְאַזְכָּה לְרוּץ מְהֵרָה כָּל הָאָרֶחַ הַזֶּה שְׁהִייתִי
יָכוֹל לִילֵךְ בְּזִמָּן שְׁהִייתִי נְזוּף מִלְּפָנֶיךָ וְתַעֲזֹרְנִי שְׁאַזְכָּה לְתַקַּן
מְהֵרָה בְּחַיֵּי כָּל הַפְּגָמִים שֶׁפָּגַמְתִּי לְפָנֶיךָ מִנְּעוּרֵי עַד הַיּוֹם הַזֶּה
עַל־יְדֵי חַטָּאֵי וְעוֹנוֹתַי וּפְשָׁעֵי הָרַבִּים וְהַעֲצוּמִים:

תִּרְכַח: חוּם וְחֲנֻנִי וְרַחֵם עָלַי וְהוֹשִׁיעֵנִי חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה יְשׁוּעָה
שְׁלֵמָה וְאַמְתִּיית יְשׁוּעַת הַנְּפֶשׁ וְהַגּוּף בְּאַמַּת יְשׁוּעָה הַנְּצַחִית
לְעוֹלָמֵי עַד וּלְנִצְחַת נְצַחִים עֲזֹרְנִי כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעַנְתִּי הוֹשִׁיעֵנוּ כִּי שְׁמֶךָ
נִקְרָא עָלֵינוּ אֵל תְּנִיחָנוּ וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ וְאֵל תַּעֲזֹבֵנוּ "זְכוֹר רַחֲמֶיךָ ה'
וְחַסְדֶּיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה זָכַרְנִי ה' בְּרִצּוֹן עֲמֶךָ פָּקַדְנִי בִישׁוּעָתְךָ
טַהַר לְבָבִי לְעַבְדֶּךָ בְּאַמַּת "עוֹרָה כְּבוֹדִי עוֹרָה הַנִּבֵּל וְכַנּוֹר אָעִירָה
שְׁחָר" עוֹרָה נָא עוֹרְרֵי נָא קוּמֵי נָא עֲמָדֵי נָא חֲלֵי נָא פָּנֵי אֵל
בְּמִיטַב הַגִּיּוֹן, אוֹלֵי יָחַם אוֹלֵי יָרַחם אוֹלֵי יָחוּם עִם עָנִי וְאַבְיוֹן אוֹלֵי
יָרַחם אוֹלֵי יָרַחם, אוֹלֵי יָרַחם "דִּלּוֹ עֵינַי לְמָרוֹם ה' עֲשִׂקָה לִי עַרְבֵנִי"
מָרָא דְעֲלָמָא כְּלָא, אֵינִי יוֹדַע כְּלָל מַה לְדַבֵּר, "כִּי אֵין מְלָה בְּלִשׁוֹנִי
הֵן ה' יִדְעָתָ כְּלָה", רַק בָּאתִי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקֵי וְאֱלֹקֵי אֲבוֹתַי מְלָא
רַחֲמִים, לְשִׁטַּח כְּפִי אֵלֶיךָ, וְלִשְׂאֵ עֵינַי לְמַעוֹן קְדֻשָּׁתְךָ אוֹלֵי יֵשׁ תִּקְוָה
תֵּן לִי תִקְוָה טוֹבָה חַיֵּשׁ קַל מְהֵרָה תֵּן לִי חַיִּים אֲמַתִּים הָסֵר מִמֶּנִּי
יְגוֹן וְאַנְחָה "שְׂמַח נְפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ ה' נִפְשִׁי אֲשָׂא" זְכַנִּי מְהֵרָה
לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה בְּאַמַּת, וְאַזְכָּה לָשׁוּב לְמָקוֹר שְׁנַחֲצַבְתִּי מִשָּׁם
וְאַזְכָּה עַל־יְדֵי תְּשׁוּבָתִי לִיַּחַד יַחֲוּדָא עֲלָאָה וְיַחֲוּדָא תַתָּאָה: